

Akikre büszkék lehetünk

Lapunk előző számában az iskolai beíratások apropóján jegyzetemben arról írtam, illetve azt próbáltam hangsúlyozni, számtalan példával igazolható, hogy a magyar iskolába járó gyerekek továbbtanulási esélyei semmivel sem kisebbek, mint a szlovák iskolába járó magyar gyerekek érvényesülési lehetőségei. Példaként hoztam fel járásunkból azokat az orvosokat, akik magyar tanítási nyelvű alap- és középiskolába jártak.

Ha jobban körülnézünk szűkebb pátriánkban, látnunk kell, hogy nemcsak a múltban voltak jeles személyiségek, hanem jócskán akadnak a jelenben is az irodalom vagy a művészetek terén. Többek közt Csáky Pál, akinek szépirodalmi munkássága is maradandó vagy Csáky Károly, akinek jelentős helytörténeti és néprajzi könyvei mellett verseskötetei is napvilágot láttak. Említhetnénk akár a sokrétű közéleti tevékenységéről ismert Hrubík Bélát, akit költőként is számon tartunk. Vagy Urbán Aladár nyugalmazott pedagógust, a több mint negyedszázada működő Palóc Társaság sokoldalúan aktív és fáradhatatlan elnökét, értékes kiadványok szerkesztőjét. Járásunkból származik az ipolybalogi születésű Varga Lajos képzőművész vagy Múlyadi Nagy László fotóművész.

A zeneművészet világából sokan ismerik például a bussai származású Ocsko Aladárt, a kassai Állami Színház szólóénekesét, viszont kevésbé ismerjük Balga Gabriellát, a Magyar Állami Operaház énekesnőjét. A Vasárnap idei,

január 13-i számában Szabó G. László háromoldalas sztárinterjút készített vele. „Fényes, szárnyaló hanggal közvetít telt érzelmeket. De ahogy nevet...! Szívből fakadó „zenemű“ az is. Derűvel és szenvedéllyel átítatott trillák sora, amellyel felrázza, megnyeri, majd finoman magához öleli az embert. Ilyen a természete“ - állapítja meg róla a cikk írója.

Az interjú további részéből kiderül, hogy Mozart vígoperája, a Cosí fan tutte léptette az élvonalba tavaly októberben. A Hunyadi Lászlóban az ő hangján szólalt meg a fiatal Mátyás. Másik nadrágszerepét, a minden lében kanál Cherubinót a Figaro házasságában kapta. Énekversenyeken is díjazták már. Előbb Budapesten, aztán itthon, Verebélyen. Azért „itthon“, mert itt született, és itt élt, ezen a tájon. Például Nagykürtösön, Ipolyságon, Deménden, ma viszont már Ipolyhídvégre jön haza. Mint az interjúból megjegyzi, kacifántos ez az egész, mert élt már sok helyen. Apukája csábi, egyéves volt, amikor Nagykürtösre költöztek, ott lakott 12 éves koráig, aztán Deménden, a nagyinál, majd Ipolyhídvégre költözött a bácsikájához, de Ipolysághoz is évek kötik, hisz ott járt magyar tanítási nyelvű egyházi gimnáziumba. Ma, ha Budapestre megy, mindenkihez megy, de a nagyinál alszik és nagybátyjánál, a paplakban. Ő ugyanis katolikus pap.

A zenei pályát édesanyja jelölte ki számára. Ő íratta be hangszeres képzésre, de az éneklés vonzotta igazán. Tizennyolc évesen már tudta, hogy operát akar énekelni, felvették a váci konzervatóriumba, de egy év után elment onnan, így került Budapestre, a Zeneakadémiára.

„Olaszul már a konzervatóriumban elkezdtem tanulni, a Zeneakadémián pedig már a német és a francia is hozzájött. Ma már nem okoz gondot egy háromórás opera szövegét idegen nyelven megtanulni“ - nyilatkozta Gabriella az interjúból, amelyből az is kiderült, hogy Dorabella és Fiordiligi nővérek a Cosí fan tuttében. Balga Gabriella és Celeng Mária, a történet női főszereplői unokatestvérek. Két különböző helyről, külön úton jutottak el a Magyar Állami Operaházba. Színpadon most találkoztak először, Jiří Menzel rendezésében.

Egyébként a szintén csábi származású Celeng Máriáról már írtunk lapunk egyik régebbi számában, és jeleztük, hogy Münchenben végzi zeneművészeti tanulmányait. A Balga Gabriellát bemutató interjúból viszont megtudhattuk, hogy Máriát szerződése Münchenhez köti, és már Jonas Kaufmannal is énekelt, korunk nagy tenorszárjával, és nemsokára a milánói Scalában lép közönség elé.

Azt hiszem, okkal-joggal lehetünk büszkék erre a két fiatal és nagyon tehetséges operanékesre, és kívánunk nekik pályájukon további sikereket!

Összeállította: -bgy-